

3. Sérülnek-e a 2003/88/EK irányelv „Maximális heti munkaidő” című 6. cikkének rendelkezései abban az esetben, ha — bár az egyéni munkaszerződés heti negyven órában legfeljebb napi nyolcórás munkaidőt ír elő — a törvényi előírásnak megfelelően az erdész valójában a kezelésére bízott erdei parcella állandó felügyeletét köteles biztosítani?
4. Az I. kérdésre adott igenlő válasz esetén a munkaadó köteles-e munkabért vagy ehhez hasonló juttatást adni arra az időszakra, amely alatt az erdész az erdő felügyeletét biztosítani köteles?
5. Az I. kérdésre adott nemleges válasz esetén mely jogi szabályozás alkalmazandó arra az időre, amelyre nézve az erdész a kezelésére bízott erdő felügyeletéért felelős?

(¹) HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet 4. kötet 381. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanyolország) által 2010. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Pedro Antonio Macedo Lozano kontra Gerardo García S.L.

(C-261/10. sz. ügy)

(2010/C 221/34)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Az alapeljárás felei

Felperes: Pedro Antonio Macedo Lozano

Alperes: Gerardo García S.L.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelv (¹) 3. cikkét, 5. cikkének (2) bekezdését, valamint 6. és 7. cikkét, hogy az a munkáltató, amelynél a munkavállalók tekintetében a napi zajexpozíció szintje (az egyéni hallásvédőknek köszönhető

hatást figyelmen kívül hagyva) túllépi a 85 dB(A) mértéket, teljesíti a hivatkozott irányelvben foglalt, a munka lényeges körülményeit érintő megelőzési kötelezettségeket azzal, hogy olyan hallásvédőket bocsát a munkavállalók rendelkezésére, amelyeknek köszönhetően a napi zajexpozíció szintje e munkavállalók tekintetében 80 dB(A) alá csökken?

2. Úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, hogy a „műszaki, illetve szervezeti intézkedésekből álló program” — melyet azon munkáltatónak kell elfogadnia, amelynél a munkavállalók tekintetében a napi zajexpozíció szintje (az egyéni hallásvédőknek köszönhető hatást figyelmen kívül hagyva) túllépi a 85 dB(A) mértéket — a zajexpozíció szintjének 85 dB(A) alá csökkentésére irányul?
3. Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelvet, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás vagy bírósági gyakorlat, amely felmenti a munkáltatót a főszabály szerint a naponta 85 dB(A) mértéket meghaladó zajnak kitett munkavállalók részére járó pénzbeli kompenzáció megfizetése alól, amennyiben olyan egyéni hallásvédőket bocsát a munkavállalók rendelkezésére, amelyeknek köszönhetően a napi zajexpozíció 80 dB(A) alá csökken?

(¹) A munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2003. február 6-i 2003/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 42., 38. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 300. o.)

2010. május 28-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-265/10. sz. ügy)

(2010/C 221/35)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és M. van Beek)

Alperes: Belga Királyság